

Til lovforslag nr. L 92. Betænkning afgivet af Det Energipolitiske Udvalg den 11. december 1991

Betænkning

over

Forslag til lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til energiministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Brancheudvalget for Frø,
Copenhagen Pectin A/S,
Danmarks Havfiskeriforening,
Danisco A/S,
Dansk Erhvervsgartnerforening,
Dansk Fiskeriforening,
Danske Elværkers Forening,
Danske Fjernvarmeværkers Forening,
Danske Vindkraftværker,
Energigruppen Hjørring,
Foreningen af kommunale Elværker,
Industrirådet,
Kommunernes Landsforening,
Landbrugsraadet,
Royal Copenhagen A/S,
Statoil og
Sydvestjyllands Andels El-forsyning.

Der er af et flertal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget

til *vedtagelse* med de af flertallet stillede ændringsforslag.

Vedrørende spørgsmålet om EF-medholdeligheden af lovforslaget skal flertallet bemærke følgende:

Det har forlydt i pressen, at ordningen vil være i strid med reglerne i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF), fordi EKSF-traktaten generelt forbyder statstilskud til stålindustrien (artikel 4, c). Det er dog vanskeligt at forestille sig, at EF-Kommissionen skulle finde refusionsordningen i strid med traktaten.

For det første er statsstøtte ikke komplet udelukket ifølge EKSF-traktaten. På grundlag af EKSF-traktatens artikel 95 er der således fastsat en række rammebetingelser for støtte til stålindustrien (suppleret af tilsvarende bestemmelser på grundlag af EØF-traktatens artikel 93 for visse jern- og stålsektorer, som ikke er omfattet af EKSF-traktaten). Rammebetingelserne tillader støtte til forskning og udvikling, til miljøbeskyttelse og i et begrænset omfang i forbindelse med lukninger.

I forhold til diskussionen om EF-medholdeligheden af lovforslaget er det centralt, at tilskuddet her er gjort betinget af, at virksomheden har gennemgået et energisyn og gennemfører en rimelig energieffektivisering. Det er endvidere centralt, at tilskuddet gives for en

begrænset periode på op til 3 år, hvorefter virksomheden må ansøge på ny.

For det andet opererer Kommissionens eget udspil til en CO₂-afgift med undtagelser for en række sektorer (f.eks. i form af en nulsats) med henvisning til konkurrencesituationen over for industrier i tredjelande uden CO₂-afgift. Kommissionen nævner i denne forbindelse blandt andet stål-, kemi- og cementindustrien.

For det tredje og helt afgørende er sagens realitet jo den, at statstilskuddet til dækning af udgifter til kuldioxidafgift ikke på nogen måde vil stille de berørte danske virksomheder bedre i konkurrencen med deres konkurrenter i EF, end tilfældet er inden lovens vedtagelse. Tværtimod vil det jo være en forudsætning for opnåelse af tilskuddet, at de pågældende virksomheder har gennemført de påkrævede foranstaltninger til energiøkonomisering.

Flertallet henstiller til regeringen, at disse betragtninger direkte indgår i notifikationen for EF-Kommissionen af lovforslaget.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkeparti, Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, vil redegøre for sin stilling til ændringsforslagene ved 2. behandling og udtaler i øvrigt:

De fremsatte lovforslag om CO₂-afgifter m.v. kan af flere årsager ikke støttes. For det første er lovforslagene ikke i overensstemmelse med EF's planer, men er udtryk for en helt unødvendig national enegang, der vil gå ud over både erhvervslivet og de almindelige skatteborgere. En fælles EF-løsning vil have anderledes mærkbare virkninger for miljøet og vil mere enkelt kunne gennemføres uden alvorlige skadevirkninger for erhvervslivets konkurrenceevne.

For det andet medfører lovforslagene en helt uacceptabel stigning i de offentlige udgifter og dermed det samlede skattetryk. For det tredje strider lovforslagene mod væsentlige både energipolitiske og regionalpolitiske principper og er i øvrigt udformet så uigennemskueligt, at hverken virksomheder eller almindelige borgere vil kunne forstå reglerne.

Med hensyn til EF-medholdeligheden må det fastslås, at der hersker en overordentlig stor usikkerhed om EF-Kommissionens stillingtagen i forbindelse med notificeringen af statsstøtteelementerne i lovforslagspakken. Det er derfor også af denne grund helt urimeligt, at lovforslagene skal hastes igennem og vedtages, uden at der er skabt klarhed over, i hvilken retning Kommissionens bemærkninger til de notificerede lovforslag vil gå. Specielt omkring Stålvalseværket er der på baggrund af forhåndsudtalelser ekstra god grund til at være stærkt betænkelig over konsekvenserne af en forhastet vedtagelse af de foreliggende lovforslag og ændringsforslag.

Vedrørende de stillede ændringsforslag anerkendes det, at der med en særlig brancheordning for væksthusholdere synes at kunne skabes en lettelse af de alvorlige konkurrencevirkninger for netop denne branche. Som det fra flere sider er blevet fremført, er kravet om energiattest for at opnå statstilskud dog umiddelbart stærkt betænkeligt i forhold til retssikkerheden. Det virker desuden urimeligt, at kun en enkelt branche, væksthusholdere, gives særlig fordelagtige vilkår.

Uanset de fremsatte ændringsforslag kan mindretallet derfor ikke indstille nogen af CO₂-lovforslagene til vedtagelse.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling, kan ikke stemme for de af flertallet stillede ændringsforslag og bemærker i den anledning følgende:

Hele udgangspunktet for indførelsen af en CO₂-afgift er at dømme efter bemærkningerne fra forslagsstillerne (S, SF og RV) et ønske om at få reduceret den samlede produktion af CO₂ her i landet. Formålet med en sådan reduktion skal være at reducere den såkaldte drivhuseffekt. Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at denne teori ikke er korrekt. Flere og flere af de mest respekterede forskere og videnskabsmænd udtaler tvivl om drivhuseffektens rigtighed og, i fald den er rigtig, hvor hurtigt den opstår. Senest har f.eks. professor i meteorologi Aksel Wiin i en Midtpunktartikel i Jyllands-

Posten den 20. august 1991 gjort opmærksom på, at der i forhold til alle målinger ikke er tegn på en drivhuseffekt, tværtimod. De seneste 30 år er Danmark blevet 0,3 grader koldere. Det eneste sted, hvor der er tegn på drivhuseffekt, er i 5 km's højde over jordoverfladen. Men som professoren skriver: Det er jo ikke dér, vi bor.

Der er en urimelig tendens til, at blot fordi moderne måleinstrumenter og -metoder kan registrere marginale udsving, så bruges det som dokumentation. Hvis meteorologer skal udtale sig om vejret, så bruger de registreringer over kort tid. Men skal de udtale sig om klimaet, skal der 30 års målinger til. Drivhuseffektdisciplene har ikke haft teknisk mulighed for at foretage målinger i ret lang tid, eftersom det tekniske udstyr er af nyere dato. Alligevel tillader man sig uvidenskabeligt at drage hastige konklusioner på baggrund af det spinkle kilde-materiale.

Tilhængerne af drivhuseffektteorien vælger totalt at se bort fra det faktum, at mange ikke-menneskeskabte hændelser giver mange flere CO₂-problemer, end vi nogen sinde kan præstere. F.eks. vil vulkanudbrud og solstormeaktivitet give CO₂-variationer, der er ekstreme sammenlignet med menneskelig aktivitet. Drivhusfolket vælger helt at se bort fra, at Jorden har en genial termostat i form af cirkulation mellem vand, skyer og nedbør.

Når drivhusfanatikerne »glemmer« de mange forbehold, skyldes det givet, at deres mål er et ganske andet end bekymring for Jordens fremtid. Hvis de virkelig ville begrænse CO₂-emissionen, måtte de ubetinget støtte nuklear energi, der uden forurening skaber billig elektricitet, men det gør de som bekendt ikke. Det uudtalte formål med drivhusspøgelset er at bremse menneskets udvikling, at lave nulvækstsamfund. Det er de samme folk, der i 1968 sang »Flower-power« og siden spiste mikro-makro-mad. Så skulle det være kommunisme, så var de imod a-kraft; så kæmpede de for fred, og nu er det drivhuseffekten, der er in for 68'erne.

Forslagsbuketten fra Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre har så den yderligere

dimension, at man ønsker at opkræve nogle flere skatter fra befolkningen. Alle erkender, at man ikke kan dreje indkomstskatteskruen læn-gere rundt, hvorfor man opfinder andre skatter og afgifter til finansiering af den fortsat stigen-de offentlige sektor.

Fremskridtspartiet må ud fra alle forhold to-talt afvise en CO₂-afgift og kan kun appellere til alle andre om at gøre det samme. I den for-bindelse er det forstemmende at se, hvorledes Venstre og Det Konservative Folkeparti godt vil have CO₂-afgift, hvis bare de andre EF-lande er lige så dumme. Det er en antierhvervs-politik langt ud over det rimelige.

Dette lovforslag er så en udløber af CO₂-for-slaget. I dette lovforslag vil de tre desperado-partier så med mild hånd dele tilskud ud til dem, der opfører sig »rigtigt«. En sådan totali-tær samfundsdirigering kan man kun tage af-stand fra. Tilskud virker som narkotika. Mod-tagerne bliver mere og mere afhængige og vil dag for dag blive svagere og svagere. Despera-dopartierne vil så på bedste pushervis uddele tilskud alt efter, hvor meget modtagerne vil be-tale i form af fornuftig adfærd.

Fremskridtspartiet håber, at alle virksomheder vil vende sig imod CO₂-afgiften og nægte at betale den absurde afgift.

Fremskridtspartiet håber, at CO₂-afgiften bliver underkendt af EF.

Fremskridtspartiet håber med andre ord, at der bliver gjort alt praktisk muligt for at for-hindre denne nye afgiftsvirus i at brede sig i det i forvejen afkræftede danske samfundslе-geme.

Fremskridtspartiet skal med ovenstående ar-gumenter afvise dette lovforslag.

Et tredje mindretal (Centrum-Demokrater-nes medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændrings-forslag ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Af et flertal (S, SF og RV):

Til § 1

1) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Energiministeren kan for så vidt angår væksthushusholdninger indgå særlig aftale med den pågældende brancheorganisation om energisyn og mulighed for opnåelse af statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

Til § 9

2) Stk. 3 affattes således:

»Stk. 3. Energiministeren fastsætter nærmere regler vedrørende energisyn med virkning allerede fra den 1. marts 1992.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Fra forskellig side har der været argumenteret for etablering af en bredere adgang til at gennemgå energisyn og opnå mulighed for at få dækket udgifterne til kuldioxidafgift, end hvad der er indeholdt i lovforslaget. Flertallet er i princippet enig i det ønskværdige heri,

hvilket allerede er fremgået af følgende citat fra bemærkningerne til lovforslaget:

»I lys af erfaringerne i 1993 og 1994 er det flertallets målsætning, at der indføres en obligatorisk, generel energisynsordning. En sådan energisynsordning skal kobles til refusionssystemet for CO₂-afgiften, således at refusionssystemet i højere grad gøres betinget af en opfyldelse af de oprindeligt formulerede kriterier i B 52.«

Med henblik på hurtigere at etablere et bredere erfaringsgrundlag foreslås det allerede nu at give energiministeren bemyndigelse til i samarbejde med den pågældende brancheorganisation at åbne for tilskudsmuligheden for væksthushusholdninger. En aftale om obligatorisk energisyn for virksomhederne i denne branche vil kunne fungere som en forsøgsordning, hvis erfaringer vil kunne supplere de erfaringer, der opbygges på baggrund af det generelle kriterium i stk. 1.

Til nr. 2

Det er fundet hensigtsmæssigt dels at lade denne frist være sammenfaldende med ikrafttrædelsestidspunktet for de øvrige CO₂-love, dels med den ændrede formulering at skabe sikkerhed for, at energisynsaktiviteterne rent faktisk påbegyndes i 1992.

Henning Gjellerod (S) Martin Glerup (S) Karen Jespersen (S) Tove Lindbo Larsen (S)

Helge Mortensen (S) Poul Nielson (S) nfm. Ingrid Rasmussen (S) Riishøj (SF) fmd.

Duetoft (CD) Flemming Hansen (KF) Per Tærsebøl (KF) Aagaard (KF)

Peter Hansen-Nord (V) Filt Jensen (V) Kim Behnke (FP) Bilgrav-Nielsen (RV)

Inger Stilling Pedersen (KRF)